

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31-06 - *229*

Chișinău

„*22*” *03.2018*.”

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul art.73 din Constituția Republicii Moldova, se prezintă spre examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 213 din 7 martie 2018.

Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege nominalizat este Ministerul Economiei și Infrastructurii.

Anexe:

1. Hotărârea Guvernului pentru aprobarea proiectului de lege (în limba română – 1 filă și în limba rusă – 1 filă);
2. Proiectul de lege (în limba română – 4 file și în limba rusă – 5 file);
3. Nota informativă la proiectul de lege (3 file);
4. Raportul de expertiză al Centrului Național Anticorupție (7 file);
5. Avizul Ministerului Justiției (2 file).

Secretar general al Guvernului

Lilia PALII

Ex.: Silvia Muntean
Tel.: 022250201

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr.	<i>97</i>
<i>22</i>	<i>03</i> 20 <i>18</i>
Ora	

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr.213

din 7 martie 2018

Chișinău

Privind aprobarea proiectului de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Prim-ministru

PAVEL FILIP

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor

Octavian Armașu

Ministrul economiei
și infrastructurii

Chiril Gaburici

Ministrul agriculturii,
dezvoltării regionale
și mediului

Liviu Volconovici

Ministrul justiției

Alexandru Tănase

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE**
pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea nr.231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr.265-276, art.571), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 se completează cu următoarele noțiuni:

„*cost de achiziție al produselor* – valoare de cumpărare și costuri direct atribuite intrării produselor pentru transportare-aprovizionare, asigurare pe durata transportării, încărcare, descărcare, impozitele și taxele nerecuperabile, taxele vamale și costuri suportate pentru prelucrarea, sortarea, împachetarea în scopul aducerii stocurilor în forma și locul utilizării după destinație;

furnizor – persoană fizică sau juridică care desfășoară activități de producție, procesare sau distribuție a produselor, în vederea comercializării acestora, și care a încheiat în scris un contract cu comerciantul;

reduceri comerciale – reduceri de preț de la prețul de vânzare practicat de furnizor, acordate comerciantului, înscrise în factura fiscală sau primite ulterior facturării (discount, rabat, bonus, retro-bonus);

dată-limită de consum – dată stabilită de producător pentru produsele alimentare care, din punct de vedere microbiologic, sînt ușor perisabile și susceptibile de a prezenta un pericol imediat pentru sănătatea consumatorului. Data-limită de consum indică ziua, luna, anul și este precedată de mențiunea „Expiră la data de...”;

data durabilității minime – data pînă la care produsul alimentar își păstrează proprietățile specifice, în cazul în care acesta este păstrat conform reglementărilor tehnice în vigoare;

lanț alimentar scurt – lanț de aprovizionare cu produse alimentare produse și/sau procesate pe teritoriul Republicii Moldova;

acțiuni/activități de marketing și publicitate – complex de servicii care are drept scop promovarea produsului.”

2. Articolul 21¹ va avea următorul cuprins:

„Articolul 21¹. Relația dintre furnizorul și comerciantul produselor alimentare

(1) Relațiile contractuale dintre furnizorul și comerciantul produselor alimentare se stabilesc prin contracte încheiate în scris, negociate în prealabil de către părți, cu respectarea legislației în vigoare. Clauzele prin care părțile își

stabilesc interdicții, directe sau indirecte, de a cumpăra sau de a vinde produse/servicii de la sau către un terț sînt nule.

(2) Cu excepția perioadei acțiunilor/activităților de marketing și publicitate solicitate de furnizor, mărimea reducerilor comerciale oferite de către acesta comerciantului pentru vânzarea produselor alimentare nu poate depăși 10% din prețul de vânzare al furnizorului.

(3) Nu pot fi acordate reduceri comerciale, sub sancțiunea nulității, pentru produsele social importante, conform listei aprobate de Guvern.

(4) Comerciantul, sub sancțiunea nulității, nu poate să condiționeze furnizorul să nu vîndă produsul și altor comercianți la un preț mai mic decît cel la care îl vinde lui. Furnizorul, sub sancțiunea nulității, nu poate să condiționeze comerciantul să păstreze un anumit preț de raft.

(5) Se interzice comerciantului să solicite facturarea/refacturarea serviciilor și/sau încasarea de la furnizor a plăților care nu sînt incluse în costul de achiziție al produselor cu excepția serviciilor de logistică și acțiunilor/activităților de marketing și publicitate solicitate de furnizor.

(6) Condițiile de prestare a serviciilor de logistică și acțiunilor/activităților de marketing și publicitate menționate în alin. (2) și (5) se stabilesc între comerciant și furnizor în bază de contract, încheiat separat de contractul de achiziție al produselor. Se stabilește că perioada de desfășurare a acțiunilor/activităților de marketing și publicitate nu poate depăși 60 de zile pe an per produs.

(7) Termenul de plată de către comerciant către furnizor pentru produsele alimentare contractate și livrate se stabilește prin negocieri în contract, dar nu poate fi mai mare de 45 de zile calendaristice de la data livrării produselor de către furnizor, cu excepțiile prevăzute la alin. (8) și (9) ale prezentului articol.

(8) Termenul de plată pentru produsele alimentare a căror dată-limită de consum/data durabilității minimale este stabilit mai puțin de 7 zile constituie nu mai mult de 7 zile calendaristice de la momentul recepției produselor de către comerciant.

(9) Termenul de plată pentru produsele alimentare a căror dată-limită de consum/data durabilității minimale este stabilit între 7 și 30 de zile inclusiv constituie 30 zile calendaristice din momentul recepției produselor de către comerciant.

(10) Furnizorul va elibera facturi fiscale separate pe categorii de produse alimentare clasificate conform prevederilor alin. (6)-(9) ale prezentului articol.

(11) Se interzice comerciantului să returneze furnizorului produse alimentare neconforme reglementărilor tehnice în vigoare în domeniul alimentar, inclusiv a căror dată-limită de consum/data durabilității minimale a expirat, care au fost achiziționate cu respectarea cerințelor cantitative și calitative, conform contractelor de livrare a produselor. Comerciantul este obligat să lichideze (să distrugă) produsele alimentare neconforme reglementărilor în domeniul alimentar aplicabile, inclusiv a căror valabilitate a expirat.

(12) Comerciantul poate returna furnizorului, cu acceptul acestuia, produsele alimentare conforme normelor siguranței alimentelor, recepționate

conform contractelor de livrare a produselor, și a căror dată-limită de consum/data durabilității minimale depășește 180 de zile inclusiv, cu condiția că pînă la data respectivă a rămas nu mai puțin de 1/4 din acest termen.

(13) Prin derogare de la prevederile alin. (11) și (12), în cazul în care un produs alimentar importat, produs, procesat, fabricat sau distribuit nu satisface cerințele privind siguranța alimentelor, furnizorul efectuează retragerea sau rechemarea produselor alimentare în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 113 din 18 mai 2012 cu privire la siguranța la stabilirea principiilor și a cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor, cu informarea despre aceasta a organului de control abilitat.

(14) Comerciantul este obligat să achiziționeze și să asigure expunerea pe raft a produselor alimentare provenite din lanțul alimentar scurt în proporție de cel puțin 50% din lungimea liniară a raftului comercial. Lista produselor alimentare ce se încadrează în prezentele prevederi se aprobă de Guvern și se actualizează anual.

3. Anexa nr. 1 secțiunea R diviziunea 93, grupa 93 se completează în final cu următoarele poziții:

		„93.2	Alte activități recreative și distractive
		93.21	Parcuri tematice (bîlciuri) și parcuri de distracții
		93.29	Alte activități recreative și distractive n.c.a.”

4. Anexa nr. 2 la lege, după rubrica „Suprafața comercială (m²)” se introduc următoarele rubrici:

„Programul de lucru: _____ Zi de odihnă _____”;

după rubricile „Activități de comerț desfășurate” și „Codul CAEM” se introduce rubrica:

„Grupul de mărfuri comercializate _____”.

Art. II. – Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218-XVI din 24 octombrie 2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova 2017, nr.78-84, art. 100), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 273:

punctul 5¹) va avea următorul cuprins:

„5¹) solicitarea de către comerciant a facturării/refacturării serviciilor și/sau încasarea de la furnizor a plăților care nu sînt incluse în costul de achiziție al produselor, cu excepția cazurilor admise de Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior

se sancționează cu amendă de la 50 la 100 de unități convenționale în cazul persoanei fizice, cu amendă de la 200 la 400 de unități convenționale în cazul persoanei juridice”;

se completează cu punctele 5²)-5⁵) cu următorul cuprins:

„5²) încălcarea de către comerciant și furnizor a normelor ce țin de plafonarea reducerilor comerciale stabilite de Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior

se sancționează cu amendă de la 50 la 100 de unități convenționale în cazul persoanei fizice, cu amendă de la 200 la 400 de unități convenționale în cazul persoanei juridice;

5³) încălcarea de către comerciant și furnizor a interdicției privind returul de produse alimentare

se sancționează, cu amendă de la 50 la 100 de unități convenționale în cazul persoanei fizice, cu amendă de la 200 la 400 de unități convenționale în cazul persoanei juridice;

5⁴) încălcarea de către comerciant a normelor ce țin de obligativitatea distrugerii produselor alimentare neconforme reglementărilor în domeniul alimentar aplicabile, inclusiv a căror valabilitate a expirat

se sancționează cu amendă de la 50 la 100 de unități convenționale în cazul persoanei fizice, cu amendă de la 200 la 400 de unități convenționale în cazul persoanelor juridice;

5⁵) încălcarea de către comerciant a normelor stabilite privind cota de raft pentru produsele alimentare provenite din lanțul alimentar scurt

se sancționează cu amendă de la 50 la 100 de unități convenționale în cazul persoanei fizice, cu amendă de la 200 la 400 de unități convenționale în cazul persoanelor juridice;”.

2. La articolul 402 alineatul (1), textul „art.273 pct. 5 și 5¹” se substituie cu textul „art. 273 pct. 5, 5¹) și 5²)”.

3. La articolul 414 alineatul (1), după textul „183-196,” se introduce textul „273 pct. 5³), 5⁴), 5⁵)”.

Art. III. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării, cu excepția prevederilor art.I pct. 2 referitor la art.21¹ alin.(14) din Legea nr.231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior și art. II pct.1 referitor la art. 273 alin. 5⁵) din Codul Contravențional, care se pun în aplicare în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va aproba lista produselor alimentare provenite din lanțul alimentar scurt care urmează a fi achiziționate de comerciant conform prevederilor art.21¹ alin.(14) din Legea nr.231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior.

Președintele Parlamentului

NOTĂ INFORMATIVĂ
la proiectul de lege pentru modificarea și completarea
unor acte legislative

De menționat, că art. 21¹ al Legii nr. 231 din 23.09.2010 cu privire la comerțul interior reglementează relațiile contractuale dintre furnizorii și comercianții produselor alimentare. Relevăm, că normele prevăzute de articolul respectiv, și anume interzicerea includerii în prețul de achiziție a diverselor taxe și servicii, plafonarea termenului de plată a facturilor și restricționarea returului de produse către furnizor, până la 1 ianuarie 2017 se răsfrângeau doar asupra produselor alimentare ușor perisabile. Din considerentul că legislația siguranței alimentare nu prevede o listă expresă a acestor produse, era imposibilă aplicarea legii în practică de către agentul constatator al contravenției (Serviciul Fiscal de Stat). Astfel, prin prisma legislației internaționale aferente reglementării lanțurilor alimentare, sfera de acțiune a normelor vizate a fost extinsă asupra tuturor produselor alimentare. Acest fapt a trezit nemulțumiri în rândul comercianților. Drept consecință, în adresa instituțiilor statului, în special a Ministerului Economiei și Infrastructurii au parvenit scrisori din partea rețelelor de magazine cu solicitarea de interpretare a normelor primare din lege și de stabilire a unui moratoriu asupra acestora.

Consecutiv, pe platforma Ministerului Economiei și Infrastructurii și a Asociației Oamenilor de Afaceri din Moldova au fost organizate întruniri cu participarea instituțiilor interesate, a reprezentanților asociațiilor patronale ale producătorilor locali și a rețelelor de magazine în vederea găsirii unui echilibru de interese economice și a unui mecanism viabil de aplicare a legii.

Astfel, urmare discuțiilor și consultărilor purtate a fost elaborat proiectul vizat, care prevede amendamente la Legea nr. 231 din 23.09.2010 și la Codul contravențional. Proiectul dat include 5 norme de reglementare în relațiile contractuale dintre furnizori și comercianți pe lanțul alimentar.

1) În baza prevederilor Standardului Național de Contabilitate „Stocuri”, ajustat la standardele europene în domeniul contabilității, se definește noțiunea de „*cost de achiziție a produselor*”, care include valoarea produselor și toate cheltuielile aferente destinației produselor la locul de destinație. Prin urmare, se interzice includerea în acest cost a diverselor taxe și servicii care nu au tangență cu aducerea produsului la „poarta magazinului”. Totodată, proiectul amendamentelor prevede completarea Legii comerțului interior și cu astfel de noțiuni precum: acțiuni/activități de marketing și publicitate, furnizor, lanț alimentar scurt, reduceri comerciale.

2) Producătorii locali au propus plafonarea reducerilor comerciale. Această propunere este argumentată prin faptul, că în procesul de negociere a contractelor de livrare a produselor, comercianții solicită din partea furnizorilor diverse reduceri de preț (discount, bonus, rabat), mărimea cărora depășește în unele cazuri 30%. Situația dată impune deseori producătorii, în special, cei mici, să vândă produsele sub costul de fabricație și aceasta poate provoca falimentul întreprinderii. Ca rezultat, prin prisma legislației altor state, se consideră oportună plafonarea reducerilor comerciale pentru produsele alimentare (nu mai mult de 10 %) cu scopul balansării puterii de negociere a părților contractante.

În partea ce ține de practica internațională la care s-a făcut referință, relatăm despre legislația Federației Ruse, care prin Legea activității comerciale a plafonat mărimea bonus-

lor/premiilor acordate comercianților din partea furnizorilor (maximum 5% din valoarea mărfurilor). Cu referință la statele UE, Slovacia interzice facturarea către furnizori a serviciilor logistice, de plasare la raft sau alte activități promoționale, în timp ce în Portugalia și Irlanda prestarea acestor servicii este limitată. În Cehia discount-urile și plățile percepute de la furnizor sunt limitate la un prag de 3% din totalul plăților care au avut loc între furnizor și retailer în perioada contabilă precedentă. În România, în conformitate cu prevederile Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare modificările și completările ulterioare se interzice facturarea/refacturarea oricăror servicii și solicitarea de taxe în relațiile dintre comerciant și furnizor.

Necesită menționat faptul că, urmare introducerii în Legea 231/2010 cu privire la comerțul interior a interdicției de a solicita facturarea/refacturarea serviciilor, precum și/sau încasarea de la furnizor a plăților care nu sunt incluse în costul de achiziție al produselor, au fost semnalizate cazuri din partea producătorilor autohtoni, că comercianții solicită reduceri mai mari la costul de achiziție al produselor alimentare (pentru a acoperi astfel pierderile urmare interzicerii solicitării de taxe). Astfel, eliminarea posibilității de prestare a tuturor serviciilor și, respectiv, de efectuare a plăților realizate de producători/distribuitori către marile lanțuri de magazine a determinat transformarea serviciilor prestate de comercianți în solicitarea de către aceștia a reducerilor comerciale mai mari.

În context, menționăm că urmare unor ședințe consultative suplimentare din data de 28.12.2017 și, respectiv, 18.01.2018, organizate de Ministerul Economiei și Infrastructurii cu participarea reprezentanților mediului de afaceri (rețele de comerț și Asociații de producători), prevederea potrivit căreia se interzice comerciantului de a solicita facturarea/refacturarea serviciilor și încasarea de la furnizor a plăților care nu sunt incluse în costul de achiziție al produselor, precum și norma ce stabilește plafonarea reducerilor comerciale pentru produsele alimentare achiziționate, au fost revizuite și drept rezultat s-a prevăzut o excepție de la normele respective pentru serviciile de logistică și acțiunile/activitățile de marketing și publicitate în cazul primei și excepție pentru acțiunile/activitățile de marketing și publicitate în cazul celei de a doua. Excepțiile respective urmează a fi condiționate de următoarele 3 criterii: (i) se prestează la solicitarea furnizorului; (ii) pentru solicitarea/furnizarea acestora comerciantul și furnizorul încheie contract aparte; (iii) perioada acțiunilor/activităților de marketing și publicitate nu poate depăși 60 zile pe an per produs.

3) Referitor la termenul de plată a facturilor, s-a decis asupra stabilirii a mai multor termeni în dependență de rotația de vânzare a produselor reieșind din termenul de valabilitate a acestora (data limită de consum / data durabilității minime) – 7, 30 și 45 zile calendaristice. E de notat, că în directiva UE privind plata întârziată a facturilor termenul limită pentru achitarea produselor alimentare achiziționate este de 30 zile.

4) În ceea ce privește returul produselor alimentare, menționăm, că legislația europeană nu permite returul produselor de către comerciant furnizorului în cazul în care produsele sunt conforme reglementărilor tehnice în vigoare. Se permite, la solicitarea furnizorului, doar retragerea produselor de pe piață la depistarea unor vicii ascunse sau rechemarea acestora. Astfel, luând în considerare interzicerea returului produselor alimentare de la 1 ianuarie 2017 fără acordarea unei perioade de tranziție, formarea stocurilor de produse la comercianți și reieșind din faptul, că la moment este insuficientă infrastructura de procesare și/sau distrugere a deșeurilor alimentare se propune permiterea returului produselor alimentare conforme normelor siguranței alimentare, a căror termen de valabilitate

depășește 180 zile, cu condiția, că pînă la expirarea produsului a rămas nu mai puțin de 1/4 din data limită de consum.

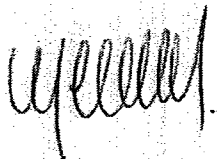
5) Ultima reglementare propusă vizează susținerea comercializării produselor alimentare provenite din lanțul alimentar scurt, și anume stabilirea unei cote de raft, nu mai puțin de 50% din lungimea lineară a raftului, destinată expunerii și vînzării produselor provenite din lanțul alimentar scurt conform unei liste aprobate de Guvern. Lista respectivă va include produsele alimentare produse/procesate în Republica Moldova, precum și a căror volum de producere permite asigurarea continuității livrărilor în magazin, evident și conforme parametrilor de calitate și inofensivitate a produselor. Prin această normă, producătorii locali vor fi siguri în existența pieței de desfacere și își vor consolida eforturile asupra sporirii competitivității produselor fabricate. Impactul economic așteptat de la implementarea normei vizate este dezvoltarea economiei naționale, în special a regiunilor.

Concomitent, se propune o perioadă de tranziție pentru aplicarea normelor privind cota de raft destinată comercializării produselor provenite din lanțul alimentar scurt (6 luni de la data publicării legii). Amînarea termenului respectiv va oferi posibilitatea agenților economici să-și planifice stocurile, noile achiziții de marfă, precum și să-și ajusteze contractele de achiziționare, care de obicei se actualizează la finele anului calendaristic.

Suplimentar, la solicitarea autorităților administrației publice locale, și anume Primăria mun. Chișinău și Primăria mun. Bălți se propun completări la Anexele nr. 1 la 2 la Legea comerțului interior. Completarea la Anexa nr. 1 urmărește extinderea sferei de reglementare a legii menționate asupra activităților recreative și distractive cod CAEM 93.2 (de ex. parcuri de distracții), iar completarea la Anexa nr. 2 se referă la completarea informațiilor incluse în Notificarea depusă de comerciant, cu rubrica „Program de lucru” și „Zi de odihnă”.

Față de cele menționate supra a fost elaborat proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative, care se promovează spre examinare și aprobare.

Ministru

Chiril GABURICI